

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1663. usque ad annum 1674

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119193

§. 98. Sfortia Pallavicinus Cardinalis mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67332](#)

Sæc. XVII millia amiserat, Christianorum nonnulli
A. C. 1667. tribus millibus & ducentis in hujus
 anni expeditione desideratis.

§. XCVIII.

*Sfortia Pallavicinus Cardinalis
 mortuus.*

*De trib.
 Hist. Conc.
 Trtd. Cæsar.
 Aquil.
 Ciacon. in
 vita Ale-
 xandri VII.
 Alegamb.
 Script. S. J.* Inter Cardinales, qui Sede vacante post Alexandri VII. obitum decepsisse erat Sfortia Pallavicinus, patria Romanus, qui veluti discere præfestinus vix emenso decimo quarto ætatis anno jam Philoophicæ ac Theologicæ facultatis lauream emeritus est, adiutor vero factus, atque ab Urbano VIII. utriusque signaturæ referendarius nominabatur, cumque hujus Pontificis animum erga se haud leviter refrigeratum sentiret, relicta Roma quasdam Pontificiæ ditionis urbes regendas scepit, tandem vero insidæ fortuna pertæsus, Societatem trigesimo ætatis anno ingressus est, ubi sacratiores literas aliquamdiu professus, totum à studiis dicabat, ac singularem Alexandri VII. favorem promeritus, ab eodem Cardinalis, plurimumque Congregationum Consultor renuntiabatur. Denique meritis plenus die quinta Julii Romæ sexagenarius decessit. Reliquit plurima ingenii sui momenta, inter

que

quæ potissimum celebratur ejus Histo-Sæc. XVII.
ria Concilii Tridentini contra Paulum A.C. 1667.
Sarpium, quamvis quidam Author,
qui se *Cesarem Aquilinum* nominat, Pa-
lavicini Historiam minus præstantem
esse propugnet Sarpii & Scipionis Hen-
rici Historia, eoquod *innumerā a longe*
petita, non dicam utilia ac bona, sed etiam
perniciosa & pessima adjunxerit, necnon
abscondita & incerta evulgarit, & quæ ab
Henrico ut indigna ac vilia contemneban-
tur, ut magna & necessaria amplificari,
ac denique summo labore imbutus, omnia,
quæ Paulus Sarpius scripsit, ut passim
reprehenderit, ac promiscue sive bona, sive
mala verborum profluvio involverit, atque
ut falsa suadere nisus fuerit. Utut vero
de hujus censuræ æQUITATE sit, negari
haud potest, quod Palavicinus a sum-
mis Romanæ Curiæ Ministris abun-
dantius genuinos fontes seu libros vel
manuscriptos vel typis editos, necnon
acta & epistolas ac relationes de hoc
Concilio ex archivis obtinuerit, ejus-
que Historia pro Catholicæ fidei veri-
tate & Concilii autoritate vindicanda
utilior fit, cum tamen illa Pauli Sarpii
ad Concilii fideique orthodoxæ detri-
mentum tendat, & hæreticis calum-
niandi ansam præbeat.

Edidit insuper Sfortia libros novem
de universa Theologia, vindicias So-

S 5 cieta-

Sæc. XVII. cietatis, Libros VIII. assertionum Theologicarum, Disputationes in primam secundæ D. Thomæ, Philosophiam Moralē, artem perfectionis Christianæ, fastos sacros, præter epistolas varias.

§. XCIX.

Volumnii Bandinelli Cardinalis obitus.

Ciacon. l.c. Alter erat Volumnius Bandinellus, Nobilis Senensis, qui in patria uxorem duxit, ex qua plures suscepit filios, atque in aula Magni Etruriæ Ducis cum summa nominis sui laude versatus aliquamdiu sese detinuit; Cojudge autem sua orbatus, ac Fabio Chisio Cardinali intima amicitia junctus, ab eodem in Papam electo Roman accersitus est, ubi Pontificii cubiculi Præfectus, & Palatii Oeconomus, deinde Patriarcha Constantinopolitanus, ac demum Presbyter Cardinalis renuntiabatur: Rexerat etiam per triennium Legatus Æmilianam Provinciam, Romam postea reversus, in pia humarum, Divinarumque rerum contemplatione residuos vitæ dies transegit, tandem die quinta Junii vita functus. Erat Vir natura, consuetudine, & disciplina lenissimus, ac prudentia & religione singulari præstans.

§. C.

